

Știința

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XL Nr. 8677 Prima ediție Luni 25 ianuarie 1971 4 PAGINI — 30 BANI

Argumente tehnice și economice pentru EXTINDEREA METODELOR INDUSTRIALE ÎN CONSTRUCȚII

Într-un recent articol publicat în ziarul nostru ar reliefat consecințele pe care le au asupra prețului de cost al investițiilor exagerările din proiectele supra-dimensionarea spațiilor de producție la o serie de obiective. În ancheta de față ne oprim asupra altor aspecte care, în multe locuri, măresc nejustificat cheltuielile financiare și materiale destinate construcțiilor — și anume, asupra timidității cu care sînt introduse și consolidate pe șantier o serie de procedee de lucru, apse să confere lucrărilor un grad sporit de industrializare și, implicit, să asigure micșorarea sensibilă a prețurilor din devize.

Există un adevăr unanim recunoscut: folosirea pe scară largă a elementelor prefabricate poate contribui la diminuarea costului construcțiilor, la scurtarea termenelor de execuție și, în general, la îmbunătățirea condițiilor de lucru pe șantier. Nu trebuie uitat că folosirea prefabricatelor elimină un apreciabil volum de manoperă, permite raționalizarea consumului de materiale, mai cu seamă a celor deficiente. Reducerea în acest an a consumului de chereștea de rășinoase cu 17 la sută, de metal cu 2 la sută și de ciment cu 4 la sută, față de anul trecut, va fi posibilă — în mare măsură — pe această cale.

Deși lipsa materialelor de construcție a rezervat, în ultimii ani, în cadrul preocupărilor sale, un loc de prim rang problemei asigurării de elemente prefabricate, reușind să asigure constructorilor un plus de 81.000 mc de prefabricate beton peste sarcinile cincinalului de curînd încheiat, totuși indicele de prefabricare a lucrărilor se află sub 50 la sută, din care Ministerul Industriei Materialelor de Construcții asigură cam 30 la sută, procentul situat mult sub cele înregistrate în alte țări. În această privință care se va menține și în 1971 oricum la același nivel, se datorește și faptul că unele întreprinderi noi de prefabricate nu și-au găsit cadenta, fie că nu reușesc să ajungă la parametrii proiectați, fie că nu funcționează în condiții nor-

male. Cazul întreprinderii de produse din ceramică fină pentru construcții din Capitală a căpătat o oarecare notorietate. Ea a revenit din nou în actualitate, datorită neajunsurilor semnalate în zilele din urmă în activitatea secțiilor pentru tuburi și cărămizi din gresle anticăldă, deoarece producția lor acoperă doar ceva mai mult de jumătate din cantitățile comandate de beneficiari. Ca o consecință cu urmări din ce mai costisitoare, execuția lucrărilor de

ancheta economică

canalizare pe o porțiune de 10 km de la Uzina de Superfosfați și acid sulfuric din Năvodari stagnază din 1969. Tot din cauza lipsei acestor tuburi, o serie de lucrări de la Uzina chimică din Valea Călugărească se află într-un stadiu nemulțumitor. Am subliniat acest caz țesit din comun, deoarece acum, cînd necesitățile de materiale de construcții cresc mult, se impune o grabnică intervenție din partea forurilor coordonatoare — Centrala de la Uzina și Ministerul Industriei Materialelor de Construcții — în vederea redresării activității acestor două secții și a altor întreprinderi aflate într-o situație similară.

Dacă lipsa prefabricatelor necesare, într-un sortiment variat, îngreunează promovarea unor soluții noi, economice, de lucru pe șantier, sînt și cazuri în care acest fapt se datorește unui anumit spirit rutinier care și-a făcut loc în stilul de lucru al proiectanților. Superficialitatea sau lipsa de informare a autorilor lor face ca unele proiecte de execuție să ne parvină într-o formă și de o calitate care nu rezistă unei analize economice serioase — ne-a spus tov. Crădșor Olteanu, director general în Ministerul Industriei Construcțiilor. La proiectarea

fabricilor de plastifianți amplasate la Timișoara și Brazi, în cadrul instituțiilor IPROSIN din București, au fost omise, din motive inexplicabile, avântajele nete oferite de utilizarea prefabricatelor, recomandîndu-se aplicarea tradiționalelor soluții bazate pe beton monolit.

Într-un mod asemănător, la dezvoltarea uzinei „Color” din București și la unele lucrări din cadrul Combinatului de Îngrășăminte azotoase din Tîrgu-Mureș, procedeul de lucru industrializat nu a fost la început lăsat deoparte, pentru ca ulterior — și numai în urma unor vii discuții purtate de constructori cu proiectanții și beneficiarii acestor lucrări — să se dea cale liberă folosirii stîlpilor, planșelor și altor elemente prefabricate, fapt care a ușurat simțitor soluționarea problemelor legate de execuția acestor obiective. Din exemplele prezentate se desprinde cu claritate necesitatea menținerii unei stricte colaborări a proiectanților cu execuția, a unei apropieri directe a proiectanților de șantier. Atunci cînd ea există, nici rezultatele nu s-au lăsat prea mult așteptate. Elocvențe sînt, în acest sens, introducerea soluțiilor prin gîsare și prin prefabricare la construcția fabricilor de nutrețuri concentrate de la Zagna Vădeni și Galați sau înlocuirea lucrărilor de zădărie prin panouri prefabricate la diverse lucrări realizate în agricultură.

Ing. Cristian ANTONESCU

(Continuare în pag. 3 III-a)

Pe șantierele unor obiective industriale

Correspondenții „Științei” transmit

PITEȘTI

În partea de nord a orașului Pitești se construiește Combinatul de articole tehnice din caudic, cu o capacitate de 22.000 tone produse. În discuția avută cu ing. A. Bușan, director general al combinatului, am reținut câteva date importante: din cele 5 fabrici prevăzute pentru prima etapă, au intrat în producție două — cele de amestec-doza și benzii transportoare. De la ultima s-au și livrat pînă acum 5.000 tone benzii transportoare, necesare în industria minieră, metalurgică etc. Intens se desfășoară construcțiile și la obiectivele din etapa a II-a de dezvoltare a combinatului. Este vorba de liniile tehnologice de garnitură prelata, de tuburi de frînă și de manșoane de radiator. Aici, demn de notat, este faptul că termenul de ridicare a clădirilor și montarea utilajelor a fost deosebit de scurt.

MIZIL

În orașul Mizil a început construcția unui nou obiectiv al industriei ușoare: Fabrica de mobilier tapitat. Noua unitate va avea o capacitate anuală de 15.000 garnituri mobile pentru mobil, 10.000 fotolii și 10.000 paturi. Ea va lucra la întreaga capacitate în 1972 și va dispune de diferite secții de fabricație instalate într-o hală modernă cu o suprafață de 9.000 mp, de o stație pilot pentru realizarea unor materiale noi, de o centrală termică, de un grup social sanitar.

CAREI

La Carei se află în stadiu avansat de construcție cel mai important și modern obiectiv industrial al orașului — Filatura de bumbac, cu termen de intrare parțială în funcțiune în trimestrul IV a.c. Prevăzută pentru prima etapă cu o producție de 900 tone fire cardate de bumbac, filatura va produce în 1972, la capacitatea maximă proiectată, 3.900 tone fire anual.

Rădăcinile unui sentiment comun

La recenta adunare generală a scriitorilor timișoreni, unul din participanți a vorbit despre „scriitorii bănățeni”. Să fi fost oare aceasta o precizare de ordin geografic? Dar mai era nevoie de așa ceva, ținînd seama de locul întru-miri, situat chiar în înima regiunii? Fiecărui li este clar că în vremea noastră se dezvoltă ceea ce e cuprinzător și unificator, iar detaliile li se subordonează, lichidînd provincialismul, în accepția unei mentalități certe rămineri în urmă. Astăzi este sigur că victoria este dialectica transformărilor, că sintem integrați cu marea apelului a vîștii și nu mai avem cum să eșuăm pe nisipurile stătătoare ale meleașurilor unde nu se întîmplă nimic.

De cele de mai sus, evident că nu poate fi vorba de considerente de ordin geografic sau de un anumit gen de provincialism, ci — în condițiile socialismului în patria noastră — de o tendință firescă spre general-valabil, spre mărșă și cuprinzător. Pornind de aci, ancorată în actualitatea imediată, gîsim de îndată temerile necesare, certitudinile-cheie. Și aceasta este faptul că filala din Timișoara a Uniunii scriitorilor este o organizație care s-a dezvoltat organic din unirea unor creatori de limbi diferite: română, germană, maghiară și sîrbă. Aceasta ar rămîne o împrejurare oarecare, poate de interes istoric, dacă nu s-ar înfrîna cu atmosfera specifică realităților noastre, atmosfera celui mai desăvîșit respect și înțelegere reciprocă și o adevărată polițioa a experienței înfrățite.

Insemnări de Frantz LIEBHARD

milia Lungu-Puhalló, ori la tipograful editor Karl Gustav Fövk, care a publicat o carte de cîntece populare în patru limbi, el cel care a avut în vedere libertate și egalitate, drepturi egale pentru toți”, la Simeon Mangiuță din Broșteni și Athanasie Maricnescu din Lipova, ultimii doi militanți în coloanele „Revistei române”, („Rumänische Revue”), printre ceilalți colaboratori numărați de Ludwig Vinzenz Fischer din Regia, care și-a dedicat energia traducerii operelor românești, mai ales a celor din panoul Vasile Alecsandri. Lipsse încă o bibliografie a multiplilor traduceri realizate de L. V. Fischer, răspîndite cu precădere în coloanele a numeroase reviste și ziare austriece și germane.

Din aceste relații productive, foarte strînse și caracteristice pentru Banat, își trage seva o personalitate de seamă ca Andreas A. Lillin, reputat și multilateral autor de limbă română și germană — a cărui creație literară se adaugă la aceea a altor scriitori și artiști români aparținînd tinerii generații. Receptiv față de problemele contemporaneității, Andreas A. Lillin este creatorul celui mai bun, de seamă roman poetic al

scriiturii de limbă germană de la noi „Jettzi, di das Korn gemahlen” (Acum, cînd grul s-a măcinat — 2 vol. 1957) și — în paralel — al unei complexe psihicului populare cu limbă maternă diferită. Disponibilitatea generală a acceptării reciproce, ca între parteneri cu drepturi depline, este rezultatul unei evoluții istorice îndelungate, rodul strădănilor multor generații, crescute în spiritul înțelegerei și al opoziției față de orice violență a tradiției. Acestor începuturi le putem adăuga exemple elocvente tot mai apropiate de vremea noastră. Mă gîndesc la cărturarul Editmie Murgu, la scriitorii E-

În continuare și creșterea desfășurării și creșterea calitativă, opera lui Zoltan Fintescu este și ea atît de multilaterală și de vastă, încît nu poate fi cuprinsă de-a întregu. S-ar putea ca acest complex, asupra căruia climatul bănățean și-a pus amprenta încredibilă să devină mai clar, dacă ținem seama că s-a dezvoltat și se dezvoltă de-a lungul următoarelor linii de forță: a traducerii din limba română în germană și maghiară, din limba germană în cea ungară și invers și — în sfîrșit — din limba sîrbă în germană și maghiară. Și tuturor să le adăugăm traducerea în limba română a celor mai reprezentative opere scrise în germană, maghiară ori sîrbă.

De ce evoc toate aceste momente — cîteva din multele pe care istoria acestor locuri le-a păstrat? Pentru a sublinia un adevăr esențial — acela că în deșeurile celor care, datorită împrejurărilor istorice au viețuit împreună pe aceste meleaguri, oamenii muncii s-au simțit solidar în fața vieții, au luptat împreună împotriva aspririi sociale și naționale, au avut întotdeauna sentimentul că trebuie să pășească unii în lupta pentru împlinirea i-dealurilor de progres și dreptate socială. Potînd aceste realități în condițiile actuale ale țării, prietenii dintre poporul român și naționalitățile conlocuitoare, consacră permanenta unor idealuri și aspirații comune — acele ale țării — și spre o viață mai bună, din încrederea în destinul luminos al României socialiste.

Acum — poate că sensul cel adevărat al expresiei „scriitorii bănățeni” a devenit mai clar, vîndîndu-se a fi expresia atît de apropiată reciprocă, intrucît pînă în vremea actualității, receptiv față de problemele contemporaneității, Andreas A. Lillin este creatorul celui mai bun, de seamă roman poetic al

(Continuare în pag. a III-a)

A. B. C.-ul viitorului inginer

Există, după cum se știe, clinici medicale în care studenții — viitori doctori — învață a.b.c.-ul meseriei de medic. Se deprind cu mediul și aparatul de lucru al profesiei, se familiarizează cu aspectele sale specifice. Prin analogie, în institutele politehnice au început, în ultimul timp, să se organizeze un fel de „clinici tehnice” — mai exact, „clinici-școală” destinate uceniciei ingineresti, inițierii studenților din anul I în unele compartimente de bază ale specialității. O inițiativă deosebit de interesantă în această direcție se conturează la Institutul politehnic din București.

Atelierul-școală

Institutul politehnic bucureștean, cel mai mare din țară (cu aproximativ 15.000 de studenți, pregătiți de peste 1.100 cadre didactice) dispune de 166 de laboratoare, înzestrate cu aparatură necesară desfășurării unor lucrări aplicative de studiu și cercetare. Pornind de la această bază tehnică de studiu, biroul senatului institutului, conducerea celor 10 facultăți s-au gîndit să lărgescă sfera de lucru a laboratoarelor, creînd studenților din anul I un cadru adecvat pentru practica de inițiere într-una din meseriile specifice domeniului tehnic în care se pregătesc. Print-o serie de amenajări, realizate în principal prin auto-dotare, unele din laboratoare își vor lărgi funcționalitatea devenînd laboratoare-atelier de studiu.

Există, după cum se știe, clinici medicale în care studenții — viitori doctori — învață a.b.c.-ul meseriei de medic. Se deprind cu mediul și aparatul de lucru al profesiei, se familiarizează cu aspectele sale specifice. Prin analogie, în institutele politehnice au început, în ultimul timp, să se organizeze un fel de „clinici tehnice” — mai exact, „clinici-școală” destinate uceniciei ingineresti, inițierii studenților din anul I în unele compartimente de bază ale specialității. O inițiativă deosebit de interesantă în această direcție se conturează la Institutul politehnic din București.

Institutul politehnic bucureștean, cel mai mare din țară (cu aproximativ 15.000 de studenți, pregătiți de peste 1.100 cadre didactice) dispune de 166 de laboratoare, înzestrate cu aparatură necesară desfășurării unor lucrări aplicative de studiu și cercetare. Pornind de la această bază tehnică de studiu, biroul senatului institutului, conducerea celor 10 facultăți s-au gîndit să lărgescă sfera de lucru a laboratoarelor, creînd studenților din anul I un cadru adecvat pentru practica de inițiere într-una din meseriile specifice domeniului tehnic în care se pregătesc. Print-o serie de amenajări, realizate în principal prin auto-dotare, unele din laboratoare își vor lărgi funcționalitatea devenînd laboratoare-atelier de studiu.

Ing. Cristian ANTONESCU

DE-A „V-AȚI ASCUNSELEA” CU LEGEA

În urmă cu aproape trei luni a apărut în ziarul „Știința” articolul „UNUL SE FĂCEA CĂ REPARĂ, ALTUL CĂ VERIFICĂ IAR AL TREILEA PLATEA... DIN BANII STATULUI”, în care erau dezvăluite practici necinstite ale unor maștrii de la I.C.R. Floreasca, neregulii săvîșite cu acoperirea unor salarii ai I.A.L. Herăstrău.

Ce s-a întîmplat de atunci? Milioane și-a încheiat ancheta în patru cazuri și a înaintat dosarele respective la procuratură. Alte patru cazuri sînt încă în cercetare. La documentele înaintate procuraturii a mai fost nevoie — după cum sîntem informați — de cercetări suplimentare pentru aspecte care cad exclusiv în competența acestui organ: într-un viitor apropiat, instanțele de judecată își vor spune, probabil, cuvîntul. Controlul financiar intern al C.P.M.B. și-a continuat — și în alte sectoare din Capitală — activitatea de confruntare a actelor cu realitatea de pe teren, descoperind și aici o seamă de nereguli. Cîtoruși își poate pune, pe drept cuvînt, întrebarea: oare este eficientă acestor controale, cercetări, anchete?

Tăgănată a unor măsuri care să blocheze căile sustragerii și risipei de materiale, să împiedice înăsarea de sume pentru lucrări necesitate, adică să facă imposibilă orice manifestare a neîncredinței, menținute o situație convenabilă „precursorilor” în apă țîbură, aduce necinstiilor materiale grave activității de

execuția unui important număr de lucrări (reparații la strefini, burleane, chepeng la pod, înlocuirea așternutului de țiglă și carton asfaltat la acoperiș, s-au făcut niște tenacuri la scara pivniei, s-au pus sobe). În defînitiv, este bine că, în cele din urmă, aceste lucrări au fost totuși făcute, deși în acte ele figurează ca realizate și achitate cu mai bine de un an în urmă. Constatarea că asemenea lucrări se fac atunci cînd cel vinovat este prins asupra faptului nu poate însă dovedi altceva decît o evidentă încercare de inducere în eroare a

Fapte care demonstrează necesitatea întîririi controlului obștesc asupra activității întreprinderilor de construcții și reparații de locuințe

gen există. Să exemplificăm: ne-am interesat la Direcția economică a Inspectoratului de mișcare al Municipiului București asupra stadiului anchetei privind lucrarea din str. Dr. Mișcivici nr. 7 (maistrul N. Fintescu), care — relatam în articolul menționat la începutul acestor rânduri — s-au încasat peste treizeci de mij de lei, fără să se înlocuiască investitorii, fără să se efectueze alte numeroase lucrări prevăzute în deviz. Ancheta încă nu se încheiează, în schimb am aflat cu uimire că totuși accesul în cazan respectiv

s-ar reduce la suma de... 763 lei; în acest sens a fost depus o expertiză somată de Marin Toma, expert contabil și ing. Ion Costache, expert tehnic. Ce se întîmplat? Fusesse, cumva, nedreptățit și calomniat maestrul Fintescu în documentele înaintate inițial către miliție? Nu, nicidcum. După cum au declarat locatarii, în luna noiembrie — deci cînd după apariția articolului — s-a

organizat o anchetă. De unde a luat maestrul Fintescu materiale și mină de lucru, din buznarul cut le-a plătit? Ce șantier au rămas de astă-dată descoperite? Practica de a face lucrări după ce ești prins că le-ai operat doar în acte și ai încasat contravaloarea respectivă nu este numai specialitatea maestrului amintit; ea începe să devină o metodă! O regăsim, de altfel, și în cadrul întreprinderii I.C.R.-Titan: după o verificare receptivă prin sondaj a clorva lucrării din 1970, directorul întreprinderii, Vasile Corbu, respinge afirmațiile controlului. Printre altele, contestă că la imobilul din str. Otleni 19 s-ar fi încasat circa 30.000 lei pentru lucrări neexecutate. Cîteva zile mai tîrziu, maistrul Ion Pană este surprins muncind de zor, cu o echipă, chiar în str. Otleni nr. 19, pentru a dovedi că lucrările fuseseră, chipurile, făcute. Deci, în materie de control asupra executării lucrărilor s-a ajuns pe alocuri la un soi de complot: cine reușește mai repede — controlul și ancheta să dovedească încorectitudinea, sau maistrul încorecți să șteargă urmele?

Din păcate, unii maștri necinstiți se bucură de ce oare? de sprijinul

AI. PLAIȘU

(Continuare în pag. a II-a)

În legătură cu pregătirea performerilor olimpici

Ce probleme își pune medicina sportivă?

ANCHETA „ȘCINTEII”

Tokio, în 1964, dificultăți pentru sportivi, generate de sensibile diferențe de fus orar și de climă; Mexico, în 1968, piedicitor în calea înaltei performanțe, existente la trecele jocuri olimpice, li se adaugă spăimele provocate de altitudinea. În ambele nărururi, cei mai buni atleți ai lumii, majoritatea covîrșitoare a componenților loturilor noastre, demostrează capacitatea de adaptare la condiții neobișnuite de fus orar, climă ori altitudine. Unii dintre ei se înscriu chiar printre laureații jocurilor, aducînd faimă sportului nostru. Ce citime din fiecare medalie, din fiecare rezultat răsunător se cuvîne medicul sportiv care pe timpuri pregătitor și pe toată durata competiției a ostentat alături de antrenor, alături de atlet pentru dobindirea a ceea ce numim performanță? La München, în 1972, fiindcă nu mai subzistă chestiuni privind clima, altitudinea, nici chiar diferența în fus orar, scade oare contribuția medicului sportiv în cadrul preparativului? Sau, dimpotrivă, se perfecționează atribuțiile medicului și ale medicului sportiv, conferindu-li-se roluri mai precise, mai ferme în concepția de elaborare a rezultatelor de prestigiu?

Acum, la început de un preolimpic, am cerut păreri cîtorva medici cu experiență despre starea activității lor, despre posibilitățile de a sprijini eforturile federațiilor și ale antrenorilor, eforturi concentrate spre obiectivul „München-1972”.

Valeriu MIRONESCU

(Continuare în pag. a III-a)

SPORT

In campionatul de hochei

...s-a redeschis lupta pentru titlul național

Sunt foarte mulți amatori de sport care, în ordinea preferințelor, trec hochei pe gheață imediat după fotbal, justificând această alegere nu numai prin cursivitatea și spectaculozitatea jocului, ci și prin coeficientul de surpriză pe care-l include aproape fiecare întâlnire, chiar în cazurile când forțele angajate în dispută par în evident dezechilibru. Meciul Dinamo-Steaua, desfășurat simbolic seara, în ipostaza de „inchidere oficială” a celui de-al treilea tur al campionatului divizei A de hochei, este un „argument perfect” în sprijinul teoriei de mai sus. Intr-adevăr, înfringerea dintre aceste două cele mai puternice formații ale noastre a fost extrem de spectaculoasă, atât prin angajamentul fizic excepțional al combatanților, cât și prin frumusețea și cursivitatea acțiunilor, având o rezpriză — cea de-a treia — în care emoțiile suporturilor unuia sau al altuia dintre echipe au atins valori greu de prevăzut înainte de începerea jocului. Scriem aceasta deoarece aproape pentru toată lumea (restrînșea) a hocheiului nostru, meciul părea o formalitate menită să confirme de fapt (prin-o așteptată victorie) încheierea luptei pentru titlul de campion în favoarea Stelei. Suporterii dinamoviștilor, intrând în tribunele patinoarului de la „23 August”, aveau un motiv în plus de îngrijorare: unul dintre cei mai buni jucători ai lor — Florea Sgîncă — devenise indisponibil în timpul antrenamentului de dimineață (dinamovistul a făcut, se pare, o hernie de disc).

Car, la hochei ca... la fotbal: absența forțată a lui Sgîncă s-a transformat într-un fel de drog (moral), miraculos, care a dus la stringerea rindurilor dinamoviștilor rămasi pe patinoar, făcând, în același timp, pe „Eduard Pană” cel mai bun om al întâlnirii, „suedezul” seri, Pană, în minutul 4, scoțându-i adversarii și deschidând scutul, participă la înscrierea celui de-al doilea (Hutanu), două minute mai târziu amenințând la cel de-al treilea (mintea. 36. autor Boidecu), dar este irezistibil, din nou, în finalul partidei (rind egalarea plutea în aer; era 2-2 și Steaua presa), pe-cetului o meritată victorie a echipei sale. Pentru Steaua încheiasse Gheorghiu în minutul 20 și 22.

Cel peste 2.000 de spectatori care au

asistat la această partidă au răspândit deseori pe jucători cu aplauze la scena deschisă, pentru evoluția lor, pentru corectitudinea cu care și-au disputat întâlnirea. Notind acest lucru, să subliniem deosebitul fair-play al hocheiștilor de la Steaua, care au demonstrat că alături de un număr o echipă care știe să câștige, ci să și... pierdă: ceea ce este un lucru cu totul rar în hochei, în general.

Comentând acest joc, în special, și turul al treilea al campionatului, în general, Vasile Militaru, secretar general al F.R.H., remarcă: „Steaua a pierdut pentru că a fost prea sigură de victorie, considerând conturile campionatului încheiate. Acum însă, lucrurile s-au schimbat. Nu-i greu de prevăzut că dinamoviștii vor încerca, în turul al patrulea, de la Miercurea Ciuc — să obțină o nouă victorie. Ceea ce ar duce la egalitate de puncte și la creșterea unui mare derby din pasăla din turul al cincilea (care se va desfășura la București, în aprilie), aceasta devenind astfel hotărâtoare pentru desemnarea echipei campioane. Meciul la care am asistat acum a fost frumos, arătând cele două echipe în progres. Aceasta ne bucură, deoarece ele cuprind (cu excepția lui Basa) pe toți componenții lotului reprezentativ. De altfel, turul al treilea ne arată că aproape toate echipele sunt în progres, fiindu-le spre un joc mai rapid, mai tehnic, măcar din spori substanțiali și sub unghiul anezicului fizic, capitol atât de deficitar alături. Într-o bună măsură, acest lucru se datorează și noii generații de hocheiști prezentați în liniele tuturor echipelor.

Așadar, un meci spectaculos sim-bolizat seara și o spectaculoasă relansare a luptei pentru titlu, în campionatul național de hochei. Aceasta, slătirea de celelalte evenimente notabile semnificate de secretarul general al federației de specialitate.

Volantin PAUNESCU

Intre Steaua și Dinamo, un meci-derbi de hochei, ca la fotbal... Foto: M. Cioc

(Urmare din pag. 1)

(medie al lotului de lupte), dr. Maria Tranciovanu (medie al lotului de atletism), dr. Gabriel Cherebujiu (medie al lotului de volei). In cele ce urmează, redam succint conținutul discuțiilor ce au avut loc.

O CONCLUZIE DE PRIM ORDIN: PREGĂTIREA LA ALTITUDINE ÎSI MĂNTEINE ÎNTREAGA VALABILITATE. În perioada dintre ultimele două ediții ale Jocurilor Olimpice, pe lângă medicini sportive s-au marcat câteva progrese notabile, printre care atingerea în pregătirea loturilor a unui număr mult mai mare de medici și cu specialități mai diversificate, sprijiniți în munca lor de un contingent însemnat de cadre medicale. S-au adus importante îmbunătățiri metodologice de investigare și s-au introdus tehnici medicale noi, apoi s-au realizat perfecționări de subliniat în domeniul cu atât mai ponderate cum este cel al recuperării capacităților de efort ale sportivilor. Este interesant că toate aceste progrese s-au realizat — mai ales în legătură cu rezolvarea problemelor adaptării la altitudine. În întreaga lume, neliniștea provocată de disputarea unor Jocuri Olimpice la altitudine neobișnuită determinase măsuri speciale, inclusiv atragerea masivă a medicilor. Toate dificultățile se poate spune că au fost depășite cu succes, atelei înfrângând piedicile reale în calea performanțelor la înălțimea platoului mexican. Jocurile acestea, poreclite „medicale”, au trecut, dar ceva foarte important am menționat de pe urma lor. Se știa de mult, teoretic vorbind, că o pregătire a sportivilor la altitudine le permite rezultate superioare în concursuri, mai cu seamă la șes. În cadrul preparativului pentru Mexic s-a constatat practic, pe un număr mare de atleți frunțați, că stagiile de acomodare la altitudine (Plata Arsa 1500 m) determină în măsură considerabilă creșterea capacităților funcționale, a recuperării rapide după efort, a randamentului sportiv. Concluzia: stagiile la altitudine au mare valabilitate în pregătirea tuturor competițiilor, ele reprezintă o po-

zitivă câștigată în vederea performanțelor, poziție care nu trebuie abandonată. Din păcate, multe federații au renunțat în 1969 și 1970 la foloasele unor asemenea stagii, punându-se din nou în discuție problema celui de inferioare față de organisme similare din străinătate. Medicii prezenți la convorbiri au fost unanimi în părerea de a se prelungea tuturor federațiilor având interese olimpice să-și supună sportivii selecționați la stagiile periodice la altitudine, chiar dacă nu mai este vorba de „adaptare”, chiar dacă vitoarele Jocuri Olimpice se vor disputa în șes. Am putea zice, chiar cu atât mai mult cu cât J. O. de la München vor fi „la șes”!

În legătură cu cele de mai sus, în formăm pe cititori că zilele trecute

de sănătate. Această investigație s-a perfecționat prin introducerea altor tehnici moderne (în oftalmologie, O.R.L., electrocardiografia de efort, spirometria). Din 1970 funcționează la C.M.S. un serviciu de recuperare în ale cărui obligații intră nu numai tratarea accidentelor propriu-zise, ci și recondiționarea rapidă a capacității de efort interupte fortuit.

De multă vreme, pe frontul sportului de performanță se aștepta intrarea în acțiune a psihologiei, spechindu-se ca prin contribuția ei să se înțelegă o seamă de dificultăți, față de acum pregătirea preolimpică va beneficia de sportul sistematic al unui laborator de neuropsihologie, corespunzător înzestrat cu personal și

REFACEREA DUPĂ EFORȚ SA SE PROCUCA ÎN PRINCIPAL PRIN MIJLOACE NATURALE. Ce se poate cere medicului în general, medicului sportiv, în special, în raport cu pregătirea olimpică? Sintetizând părerile expuse în discuții, formulăm următoarele îndatoriri: sarcina esențială este aceea de a se asigura fiecărui sportiv starea de sănătate și corectarea promptă a diferitelor turburări. Pornindu-se de la exemplul conlucrării excelente din

După numai două manșe

ECHIPAJUL LUI GASPARI CAMPION MONDIAL LA BOB...

A fost rindul localității italiene Cervinia ca la sfârșitul săptămânii încheiate ieri să polarizeze atenția amatorilor de sporturi de iarnă din întreaga lume. Pe pista de bob, devenită celebră, de la Lago Blu, situată în apropierea Cerviniei, s-au disputat campionatul mondial rezervat echipajelor de două persoane. Pista — în lungime de 1.940 m, cu numeroase viraje periculoase, ex-trem de alunecoasă — a supus la foarte grea încercare pe boberi. Accidentele (unul din păcate, cu urmări grave) au triat forțele încă din zilele precedente deschiderii oficiale a campionatului; cunoscuții boberi vest-germani Flath și Bader, campioni mondiali de anul trecut, nu s-au putut prezenta la start din cauza accidentării suferite la antrenament.

Bobarii italieni au dominat în întregime marea competiție, una din explicită fiind dată de faptul că, pentru a se antrena cit mai bine și a „merge la sigur” la titlul suprem, au preferat să absenteze de la campionatul european de la Igls. După Fabbro (ultimii, detinatorii al recordului pierdut) s-au arătat, într-adevăr, extrem de bine pregătiți și, în aceeași măsură, „capabili” să devină campioni mondiali.

Sportivii noștri, considerând printre protagoniști pe baza unei mai vechi experiențe, dar și a recentului succes obținut la „europenele” de la Igls (în proba de 4 persoane), nu s-au acomodată prea bine cu pista (la antrenamente au suferit chiar un ușor accident). În marea a doua au înregistrat un rezultat destul de bun (1'11"00/100), foarte aproape de cel al lui Gaspari (1'11"14/100), dar timpul primei manșe, influențat într-o oarecare măsură de o ușoară derapare, fusese prea slab (1'12"20/100) pentru a se putea plasa în clasamentul mai sus de locul al șaselea. Și românii au rămas până la sfârșit pe această poziție în clasament, fiindcă starea timpului a jucat o fără năplăcută organizatorilor și concurenților. Din cauza căștii și a dezghețului care au făcut pierderea de la Cervinia împotriva desfășurării în bune condiții a întrecerilor, ultimele două manșe ale campionatului mondial de bob — 2 persoane — au fost suspendate, considerându-se definitiv rezultatele primelor două manșe.

Titlul mondial revine astfel echipajului Italia I (Gaspari—Armano) urmat de Italia II (Vicario—Del Fabbro) și Austria I (Gruher—Oberhauser).

Foto: M. Cioc

La Vatra Dornei SCHIORII SUCEVENI AU CUCERIT „CUPA UNIRII”

Toți sportivii au concurat pe schiuri de fabricație românească

VATRA DORNEI (Prin telefon). La fel ca în întreaga țară, și în bazinele Dorneilor iarna seacă s-a dovedit a fi foarte capricioasă, în ultima săptămână vremea alterând între ninsoși, chicuri, ceață și un timp în care mercurul termometrelor a urcat până la plus 5 grade. Dar, la cîuda vremii primăvarațice, seculare pădurii de brazi din împrejurimile orașului Vatra Dornei au conservat și acum în frumusețe strălucirea de zăpadă, fapt care a înlesnit cu simplitate și dăminică să se desfășoare aici o interesantă competiție de schi alpin. Este vorba de cea de-a 11-a ediție a concursului republican „Cupa Unirii”.

La startul primului amănajat pe dealurile „Negru și „Trambulină” s-au prezentat un număr de 105 schiori, băieți și fete, din 14 comunități cu categorii s III-a de clasificare sportivă sau începători din județele Prahova, Brașov, Harghita, Dimbovitza, Caraș-Severin. Numărul mare de concurenți a făcut ca concursul să se desfășoare în condiții deosebit de interesante, concursul fiind în rindul întrecerilor noastre sportive importante.

De reținut că este primul concurs de acest gen din țara noastră organizat și desfășurat în exclusivitate pe schiuri de fabricație românească, acestea — produse la Reghin — dovăduindu-se corespunzătoare pretențiilor.

În urma unor întreceri vii disputate „Cupa Unirii” a revenit schiorilor din județul Suceava. Putem afirma că datorită marelui sale organizator și frumuseții întrecerilor, această competiție se află pe drumul consacrarii sale, înscriindu-se în rindul întrecerilor noastre sportive importante.

Ion MANEA

AUTOMOBILISM Raliul „Monte Carlo” intră în faza decisivă

Eveniment marcant în sportul automobilistic european, de cîteva zile în țara noastră, a devenit raliul „Monte Carlo”, care a intrat în faza decisivă. De astăzi, raliul „Monte Carlo”, care a intrat în faza decisivă, este în cursul primei etape a campionatului european de raliuri, care se desfășoară pe un itinerar comun, de 1.268 km, între Monaco—Vale les Bains—Monaco (cu 9 probe speciale). Este vorba de un traseu prin Alpii Maritimi, pe drumuri dificile, cu etape foarte rapide. Se va întocmi apoi un clasament, doar primii 60 „rind” dreptul de a mai rămîne în concurs. În faza sa finală, raliul comportă încă 7 probe speciale, pe un traseu de 493 km, cu etape „exclusive nocturne”.

Știrile ce ne-au parvenit pînă a seară subliniază că în cursul primei nopți a raliului s-au înregistrat patru abandonuri, trei dintre ele pe traseul african, al cărui punct de start a fost orașul marocan Marrakech. După cum transmite agenția France Presse, doar „pe cîteva trasee au fost înconvingător de circulați, datorate căștii și pregătirii minșorii. Este de reținut, de asemenea, că de la Marrakech a luat startul și... o motocicletă. Alte două echipe au abandonat simțită; unul datorită defecțiunilor mecanice (Gruet Anestis și o masină Porsche) și altul (francezul Hermet pe „Daf”) în urma unei coliziuni cu o masină particulară. Marea majoritate a celor 242 de echipe rămase în cursă sînt prezente în drumurile în Europa se desfășoară bine, condițiile meteorologice — cel puțin pe traseele raliului — fiind deosebit de favorabile.

Știrile ce ne-au parvenit pînă a seară subliniază că în cursul primei nopți a raliului s-au înregistrat patru abandonuri, trei dintre ele pe traseul african, al cărui punct de start a fost orașul marocan Marrakech. După cum transmite agenția France Presse, doar „pe cîteva trasee au fost înconvingător de circulați, datorate căștii și pregătirii minșorii. Este de reținut, de asemenea, că de la Marrakech a luat startul și... o motocicletă. Alte două echipe au abandonat simțită; unul datorită defecțiunilor mecanice (Gruet Anestis și o masină Porsche) și altul (francezul Hermet pe „Daf”) în urma unei coliziuni cu o masină particulară. Marea majoritate a celor 242 de echipe rămase în cursă sînt prezente în drumurile în Europa se desfășoară bine, condițiile meteorologice — cel puțin pe traseele raliului — fiind deosebit de favorabile.

În citeva rinduri

Echipe ieșeană Politehnica — trei meciuri în Ghana

Echipe de fotbal Politehnica Iași a sosit la Accra în vederea unui turneu de trei meciuri, în care va întâlni cele mai puternice formații ghaneeze. La sosire, fotbalistii români au fost întâmpinați de reprezentanții Federației de fotbal din Ghana și de numeroși sportivi locali.

Festivalul șahist din Olanda

În grupele maestrilor din cadrul festivalului șahist din Olanda condus de Aadorjan (Ungaria) cu 7 puncte, Șahistul român Victor Cioceltea, care în runda a 10-a a renunțat cu înșelăvul Minici, ocupă locul șase cu 5,5 puncte.

În turneul marilor maeștri se menține lider suedezul Andersson cu 7 puncte, urmat la o jumătate de punct de Korcinoj (U.R.S.S.), Ivkov (Iugoslavia), Hort (Cehoslovacia) și Olafsson (Islanda).

La box: U.R.S.S. — S.U.A. 6-5

Meciul de box dintre echipele de amatori ale U.R.S.S. și S.U.A., desfășurat în orașul Las Vegas, s-a încheiat cu victoria pugiliștilor sovietici la scorul de 6-5. În ordinea celor 11 categorii s-au înregistrat următoarele rezultate tehnice: Semenov — (U.R.S.S.) învinge la puncte pe Davila (S.U.A.), Lewis (S.U.A.) întruce la puncte pe Zaporozet (U.R.S.S.), Lesigev (U.R.S.S.) bate la puncte pe Santiago (S.U.A.), Melnikov (U.R.S.S.) dispune la puncte de Rivera (S.U.A.), Muniz (S.U.A.) câștigă la puncte în fața lui Hromov (U.R.S.S.), Kazarian (U.R.S.S.) întruce la puncte pe Fred Washington (S.U.A.), Valdez (S.U.A.) învinge prin k.o. în repriza a 3-a pe Tregubov (U.R.S.S.), Karlyle (S.U.A.) învinge prin k.o. în repriza a 3-a pe Tolkov (U.R.S.S.), Iucovic (U.R.S.S.) învinge la puncte pe Ward (S.U.A.), Karataev (U.R.S.S.) dispune prin k.o. în runda 3 de Nat Jackson (S.U.A.), Lyle (S.U.A.) învinge prin k.o. în repriza a 2-a pe Sarojan (U.R.S.S.).

Plecarea unei delegații a C.C. al P.C.R. la Congresul Partidului Socialist din Chile

Duminică dimineața a plecat spre Santiago de Chile o delegație a Uniunii și expositivă deschisă la Partidul Comunist Român, formată din tovarășii Valter Stefan, membru al C.C. al P.C.R., și Ștefan Andrei, membru supleant al C.C. al P.C.R., prim-adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R., care, la invitația Partidului Socialist din Chile, va participa la lucrările

celui de-al 23-lea Congres al acestui partid.

La plecare, pe aeroportul Otopeni, delegația a fost condusă de tovarășii Ghizela Vass, membru al C.C. al P.C.R., Gheorghe Badrus, membru supleant al C.C. al P.C.R., Constantin Vasiliu, adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R. (Agerpres)

Manifestări închinete împlinirii a 112 ani de la Unirea Principatelor

Antversarea Unirii Principatelor a prilejuit organizarea a numeroase manifestări culturale-artistice în toate localitățile județului Vrancea și, în-deosebi în Focșani, orașul de pe istoricul Mîlcov. Vizitînd „Muzeul Unirii” și expoziția deschisă la filiala din Focșani a Arhivelor Statului, mil de cetățeni și-au reamintit momente cruciale ale luptei poporului român pentru libertate și unitate națională. În comuna Ciamparu, la casa memorială „Mos Ion Roată” și la Mărășești, lângă statua lui Al. I. Cuza, s-au desfășurat adunări festive. La Panceu, Odobești și Urziceni au avut loc sesiuni literare în cadrul cărora colaboratori ai revistei „Ateneu” au citit din creațiile lor de literatură patriotică.

În toate localitățile din județ au fost prezentate expuneri cu titlul „Unirea — act al voinei întregului popor”, au fost organizate simpozioane, seri literare, concursuri. De asemenea, în cadrul unor festivități organizate la Focșani, în sălile Ateneului popular și liceului „Unirea”, a fost prezentată expunerea „România, de la Unirea semicentenarului partidului”, urmată de programe artistice susținute de pionierii și elevii școlilor din municipiu. Printre participanți s-au aflat sute de pionieri din Iași, Bacău, Buzău, Brăila, Galați, Tecuci, veniți în oșpete la Focșani, la tradiționala întâlnire: „Vin la Mîlcov cu grăbire”.

Într-o atmosferă entuziastă, Uniunea a adoptat textul unei telegramme adresate tovarășului Nicolae Ceaușescu, în care își exprimă dragostea și recunoștința față de P.C.R. și se angajează să învețe, să muncească temeinic spre a fi înălțimea încrederii și speranțelor care prilejuit de sărbătorile și le-au pus în tinăra generație.

La sfârșitul festivităților, sub un cer însoțit în Piața Unirii, în jurul boriei ce marchează locul unde se află odinioară pichetul de graniță nr. 47, a hotărît Mîlcovului care despărțea

cele două țări surori, Moldova și Tara Românească, s-a jucat într-o atmosferă entuziastă tradiționala „Horă a Unirii”.

La Casa de cultură a sindicatelor din Craiova, în fața unui numeros public, profesorul Vasile Tașcu a ținut ieri conferința „112 ani de la actul Unirii”. Expunerea a fost completată cu diapozitive ce înfățișează fotografii, manuscrise și alte documente legate de istoricul eveniment al Unirii. În continuare, ansamblul folcloric Nicolae Bălcescu al consiliului județean al sindicatelor a prezentat un frumos program artistic.

Cu același prilej, la Casa de cultură din Calafat, a fost organizat un simpozion intitulat „24 Ianuarie 1859, pagină de aur în istoria poporului nostru”, care a stăruit dat concursul profesorilor Petre Mitroi și Ion Gheță. Simpozionul a fost urmat de spectacolul festiv „Unire în cuget și în simțiri”, susținut de artiștii amatori din comuna Ciamparu și din localitatea Mănăstiri. Manifestări închinete sărbătorii Unirii au avut loc și la Filiași, Băilești și în alte localități din județul Dolj. Pionierii de la școlile generale nr. 2, 9, 12 din Găvoana au decorat herbe de flori la statua lui Alexandru Ioan Cuza din localitate.

Simbatic și duminică, în localitățile județului Harghita au avut loc numeroase expuneri, simpozioane, seri literare, programe culturale-artistice consacrate aniversării Unirii Principatelor Române. La Casa de cultură din Miercurea Ciuc, despre însemnătatea zilei de 24 Ianuarie au vorbit profesorii Nicolae Bucur și Baci Karol. După expunere, locuitorii orașului, români și maghiari, s-au prins în fața casei de cultură într-o horă urmată de creații artistice și alte dansuri populare. În orașele Odorheiu Secuiesc, Toplița, Gheorgheni, în comunele Sîncrăeni, Sîmărtin și în numeroase altele au avut loc manifestări asemănătoare.

RĂDĂCINILE UNUI SENTIMENT COMUN

(Urmare din pag. 1)

comune România socialistă, să se considere frați, tovarășii pentru todeauna pe drumul comun, umăr la umăr, în lupta pentru atingerea unor mărețe țeluri sociale.

Nici o altă constelație social-politică nu a putut crea pînă în prezent o bază de unitate și înțelegere de pornire pentru lupta comună întru atingerea țelurilor nobile ale dezvoltării sociale, ce stăpînesc, reciprocă a dus la consolidarea unității. Sin tot astfel va fi și în

viitor, avînd în față dimensiunile ale imperiozității sociale, ale perfecționării morale. Înfrățirea grauriilor nu mai este azi un ideal o virtute civică, ci o adevărată necesitate pe planul construirii și dezvoltării unui sistem social în baza căruia se află politica de creație și fructele căruia vor fi constituite de bunăstarea oamenilor tot mai generalizată și tot mai extinsă și înțelegerea țelurilor prousoe pe porul de partidul nostru comunist.

Extinderea metodelor industriale în construcții

(Urmare din pag. 1)

tură, care au contribuit considerabil la extinderea și scurțarea termenelor de punere în funcțiune a acestor obiective.

Se știe: un produs nou nu se naște cu ușurință. De la idee și pînă la finalizarea ei este străbătută o cale lungă de studii și experimentări, este depus un intens efort colectiv din partea creatorilor săi. Păcat că, uneori, cînd se trece la utilizarea lor pe șantiere, unele din noile produse au de efectuat un stagiu de așteptare îndelungat. De curînd a sîrînit un vii interes în rîndurile specialiștilor în construirea construcției de locuințe a primelor elemente prefabricate spațiale. E vorba de echipe de baie, de fapt cea mai complex dotată cameră din apartament, care vine pe șantier nu numai cu planșele, plafonul și pereții gata turnați, dar și înzestrată cu toate accesoriile obișnuite. Acolo, acest cub de beton, cîntărînd două tone și jumătate, este ridicat și introdus în construcție cu un șarțar, urmînd să suferă doar cîteva retuşuri mărunte înainte de recepție finale. Avantajele oferite de acest procedeu avansat de lucru sînt demne de reținut. Într-o lucrare de construcție, se economisește timp și energie, se economisește spațiu și se economisește teren. În plus, un stagiu de așteptare termenului de execuție — se poate mai lesne împlini.

Așa stînd lucrurile, se ridică o întrebare: ce măsuri se iau pentru generalizarea, într-un timp scurt, pe toate șantierele de locuințe a acestui sistem constructiv? Două condiționale ne îndeamnă să o formulăm. În primul rînd, faptul că în acest cîmp nu este prevăzută construirea unui număr de 300.000 apartamente și, în al doilea rînd, informația pe care o

deținem potrivit căreia băile spațiale nu se folosesc decît la construcția unor locuințe din Capitală și de pe litoral. Ne-am adresat tov. Dan Hăliță, șeful serviciului cercetare din Genia industrială de prefabricate din beton din Capitală, care ne-a spus:

— Din păcate, această metodă demarează timid. Or, este știut că Direcția generală de construcții-montaj a Capitalei folosește soluția băilor spațiale din anul 1968. În întreprinderea „Granitul” produce anual 450, ci 700 de băi spațiale. Explicatia se găsește în altă parte, și anume în faptul că alt D.G.C.M., cit și în întreprinderea „Metalurgica” și continuă să lucreze în aceeași manieră, ajungînd — e drept — la același rezultat.

Poate că n-am insistat atît de mult asupra acestor lucruri dacă exemplul dat ar fi o excepție nedorită. Dar și în alte cazuri se acționează cu aceeași tăcere, am spune, față de introducerea nouă. Concluzia anchetei noastre este că se împune — ceea ce de altfel se recunoaște, în principiu, prînzîndu-se — adoptarea unor măsuri vizînd introducerea unor tehnologii și materiale noi, cit și diversificarea producției celor existente. Pe plan organizativ am reținut — din aprecierile tov. Orest Teaciu, director adjunct în Ministerul Industriei Materialelor de Construcții — atribuțiile sporite căpătate în acest domeniu de către Centrul de industrializare de prefabricate din beton, care, beneficiind de un centru de cercetare și proiectare propriu, se situează în miezul problemei de acest gen. Dintr-un amplu program de lucru am notat că în acest an cîteva zeci de sortimente de materiale de construcții vor fi introduse în fabricație. Prezența lor, în cel mai scurt timp, pe șantiere, cere factorilor răspunzători din unitățile producătoare și din acest minister să reglementeze întregul cadru al preocupărilor de acest fel, să ia toate măsurile de cuviință pentru ca anomaliile de genul celor întîlnite în cursul anetei noastre să fie definitiv înlăturate.

MEDICINA SPORTIVĂ

conducerea C.N.E.F.S. și Comitetul olimpic român, examinînd situația anormală, au hotărît să ceară federațiilor ca sportivii „nominalizați” să execute un stagiu la altitudine în această vară și încă unul în 1972, meciul înaintea Jocurilor Olimpice. Așa, vizînd pregătirea fizică generală, ar avea efecte excelente asupra sportivilor pe parcursul întregului sezon competițional.

INTRĂ ÎN ACȚIUNE PSIHOLOGIA. Din 1968 și pînă astăzi, ca parte pozitivă subliniem acțiunile Ministerului Sănătății și ale C.N.E.F.S. pentru înlăturarea unor neajunsuri din pregătirea olimpică? Sintetizînd părerile expuse în discuții, formulăm următoarele îndatoriri: sarcina esențială este aceea de a se asigura fiecărui sportiv starea de sănătate și corectarea promptă a diferitelor turburări. Pornindu-se de la exemplul conlucrării excelente din

cadru lotului de lupte (antrenor emerit Ion Corneanu, dr. Nicolae Plozeanu) se afirma în discuții că rezolvarea sarcinii expuse mai sus e posibilă numai în condițiile celor două condiții: un serviciu de recuperare în ale cărui obligații intră nu numai tratarea accidentelor propriu-zise, ci și recondiționarea rapidă a capacității de efort interupte fortuit.

De multă vreme, pe frontul sportului de performanță se aștepta intrarea în acțiune a psihologiei, spechindu-se ca prin contribuția ei să se înțelegă o seamă de dificultăți, față de acum pregătirea preolimpică va beneficia de sportul sistematic al unui laborator de neuropsihologie, corespunzător înzestrat cu personal și

REFACEREA DUPĂ EFORȚ SA SE PROCUCA ÎN PRINCIPAL PRIN MIJLOACE NATURALE. Ce se poate cere medicului în general, medicului sportiv, în special, în raport cu pregătirea olimpică? Sintetizînd părerile expuse în discuții, formulăm următoarele îndatoriri: sarcina esențială este aceea de a se asigura fiecărui sportiv starea de sănătate și corectarea promptă a diferitelor turburări. Pornindu-se de la exemplul conlucrării excelente din

tehnici. Această investigație s-a perfecționat prin introducerea altor tehnici moderne (în oftalmologie, O.R.L., electrocardiografia de efort, spirometria). Din 1970 funcționează la C.M.S. un serviciu de recuperare în ale cărui obligații intră nu numai tratarea accidentelor propriu-zise, ci și recondiționarea rapidă a capacității de efort interupte fortuit.

De multă vreme, pe frontul sportului de performanță se aștepta intrarea în acțiune a psihologiei, spechindu-se ca prin contribuția ei să se înțelegă o seamă de dificultăți, față de acum pregătirea preolimpică va beneficia de sportul sistematic al unui laborator de neuropsihologie, corespunzător înzestrat cu personal și

